

Hodnocení diplomové práce Karoliny Šimerkové „Kolektivní vyjednávání“

Předložená práce o rozsahu 89 stran textu je systematicky rozdělena do úvodu, sedmi kapitol, z nichž všechny kromě poslední jsou dále vnitřně členěny, a závěru. Obsahuje též přílohy vztahující se k tématu.

Diplomantka se nejprve zaměřuje na genezi kolektivního vyjednávání v Evropě a na našem území a dále na otázky sociálního dialogu – zejména na jeho pojem, základní principy, právní úpravu, formy a možnosti jeho dalšího rozvoje. Těžiště práce spočívá ve třetí, nejrozsáhlejší kapitole, v níž autorka analyzuje problematiku kolektivního vyjednávání v ČR. Vymezuje pojem kolektivního pracovního práva a pojem kolektivního vyjednávání, velkou pozornost věnuje stranám kolektivního vyjednávání – zástupcům zaměstnanců a zástupcům zaměstnavatelů. V následující kapitole se diplomantka zabývá kolektivními smlouvami, jejich sjednávání je hlavním cílem kolektivního vyjednávání. Nejdříve vymezuje jejich pojem a podává jejich základní charakteristiku a poté se zaměřuje především na druhy kolektivních smluv, jejich subjekty a postup při jejich uzavírání. Pátá kapitola je věnována řešení kolektivních sporů a šestá mezinárodním aspektům kolektivního vyjednávání – zejména Mezinárodní organizaci práce a jejím úmluvám a sociálnímu dialogu a kolektivnímu vyjednávání v evropském kontextu. V poslední kapitole se diplomantka zabývá předpokládanou rekonfigurací pracovního práva a jejím dopadem na úpravu kolektivního vyjednávání.

V závěru je zhodnocena platná právní úprava kolektivního vyjednávání s ohledem na připravovaný zákoník práce, který byl v době dokončování diplomové práce v závěrečné fázi legislativního procesu. Autorka dospívá k závěru, že „kolektivní vyjednávání jako způsob formování pracovněprávních vztahů je velmi efektivní,

neboť může dobře reagovat na specifické podmínky, potřeby a požadavky smluvních stran, a to jak na úrovni podniků, tak odvětví“.

Systematické členění textu je vhodné, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují, práce je přehledná. Diplomantka vychází z dosti rozsáhlého okruhu odborné literatury časopisecké i knižní, kterou uvádí v seznamu použité literatury, v textu s ní pracuje a odkazuje na ni.

Z úrovně zpracování zvoleného tématu je zřejmé, že autorka k němu přistoupila s hlubokým zájmem i rozsáhlými znalostmi. Zkoumá je v širších souvislostech, velkou pozornost věnuje i sociálnímu dialogu, jehož je kolektivní vyjednávání jednou z nejdůležitějších forem, a to nejen v českém, ale i v evropském kontextu. Velmi dobře jsou zpracovány i další mezinárodní aspekty kolektivního vyjednávání. V rámci výkladu o rozšiřování závaznosti kolektivních smluv vyššího stupně se autorka zabývá i názorem Ústavního soudu z 11.června 2003, kterým bylo zrušeno ust. § 7 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání.

Posuzovaná práce je velmi zdařilá, nelze jí vytknout závažnější chyby věcné ani formální. Zvolené téma bylo zpracováno komplexně a úspěšně.

Závěrem konstatuji, že předložená práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce, proto ji **doporučuji k obhajobě**.

Během obhajoby by se diplomantka měla zaměřit především na zhodnocení platné právní úpravy kolektivního vyjednávání.

JUDr. Věra Štangová, CSc.
vedoucí diplomové práce

V Praze dne 21. května 2006